

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendivm Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanvelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Reformatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

364 QVADRAGESIMA,
PROVINCI A.

P Róuincia non potest de nouo
Perigi, aut aboleri sine expressa
Papæ licentia. tom. 1. q. 23. art. 8.
& tom. 3. q. 43. art. 1.

Q V A D R A G E S I M A.

Vs antiquum mandat Quadragesi-
mam inchoari ab omnibus Cleri-
cis à Dominica Quinquagesimæ,
cuius obligationem iam vñus con-
trarius aboleuit; non tamen in no-
stra & multis aliis Religionibus, in
quibus duobus illis diebus ex vñu
antiquo saltem in communitate
ieiunatur. tom. 3. quest. 45. artic. 1.
& 2.

Q V A R T A.

Vide Canonica portio.

R E F O R M A T I O.

C Oncil. Trident. sess. 25. de Re-
gul. cap. 1. mandans Regulares
reformare ad primum præscriptum Re-
gulae, non intendit obligare ad
primum modum viuendi Regu-
larem, cùm multa vtiliter pro tem-
porum & occasionum varietate
sint statutis, aut priuilegiis immu-
tata;

A.
nouo
ressa
rt. 8.

gesi-
leri-
ima,
con-
in no-
is, in
z. vſu
itate
ic. I.

Re-
lares
z Re-
ad
egu-
tem-
etate
mu-
zata,

REFORMATIO. 365

tata, sed tantum ad essentialiē obseruantiam Regulæ, tom. 2. q. 74. art. 3. Vide 1. tom. quæst. 26.

Singulares Fratres non mandantes executioni dictum Decretum (nisi impedianc Prælatos) excusantur à peccato, donec dicta reformatio fiat, cùm illud solum tangat Prælatos, tom. 2. quæst. 74. art. 3. Quia autem methodo Superiores procedere debeant, vide art. 4.

In virtute sanctæ Obedientiæ prohibuit Leo X. ne vlla reformatio noua in Ordine Minorum instituatur absque consensu Ministri generalis, aut prouincialis, nisi authoritate Apostolica. art. 2.

Quam salubre sit, Capitulum frequenter conuocare ad reformatum Ordinem, & pulcherrimam ad Prælatos concionem, vide tom. 3. q. 47. art. 2. & 3.

Modum, quem tenuerunt Patres in instituenda, & promouenda Discalciatorum in Hispania reformatio, & intellectum cuiusdam indulti illis facti à Clemente VIII. vide art. 4.

Christum Dominum Religionem
Pistū

366 REFORMATIO.

instituisse cum tribus votis substantialibus, paupertatis scilicet, obedientiæ, & castitatis, & inspirasse hominibus Religionum institutoribus varios gradus Monasticæ virtutæ, quæ distinguuntur quasi specie, probant sancti Patres. Actio genericæ Religionis est perfectio virtutis Christianæ in charitatis actibus, seu operibus circa Deum, & proximum cum tribus prædictis votis; specifica verò differentia ex diuersitate exercitorum charitatis tamquam ex obiecto, & sine proximo sumenda est.*to. 3. q. 48. art. I.*

Actiones specificæ directæ in virtutem contemplationis (ut in Carthusianis) præferuntur tendentibus in actiuam, sed utrisque præcellunt quæ in mixtam diriguntur: nam conformiores sunt virtutis Christi, nec non Apostolorum professioni. Inter Religiones verò eundem finem habentes, quales sunt Mendicantium, illa cæteris præferuntur, cuius media dicto fini assequendo magis congruunt.*ibid.*

Quatuor, dūtaxat sunt Regulæ ab Ecclesia approbatæ, sub quarū aliquā

qua militat omnes Religiosi Ecclesiae Catholice, Basilij, Benedicti, Augustini, & Francisci:nā Carthusiani, & Iesuitæ constitutiones tantum, & statuta pro Regula habent. art. 2.

Ad solum summam Pontificem spectat Regulæ Monasticæ (quæ est quasi lex & norma professionis) approbatio. Imò sub anathemate *Innoc. III. cauit, ne quis sine expressa Pontificis approbatione Religionem institueret.* art. 3.

Potest tamen Episcopus approbare honestum quendam viuendi modum cum votis simplicibus, qui tamen ideo non censembitur Religio. art. 4.

Canonici Regulares Ecclesiarum Cathedralium sunt eiusdem Ordinis & Religionis cum Canoniciis Regularibus Monasteriorum, cùm sit in vtrisque idē habitus & professionis ratio: deferunt enim tam hi quam illi lineum habicū, & Regulam Monachalem eandem promittunt, & licet in pœnalibus nomine Monachorum quandoque non comprehendantur, non ideo tamen nō sunt verè Religiosi, quanquam etiam eorum

eorum Regula simpliciter Clericorum dicatur. quæst. 49. art. 3. & to. I.
quæst. 1. art. 3.

RELIGIO,
quoad obligationem.

Regularis vouens Regulam secundum intentionem Authoris eiusdem obligatur ad omnia contenta in ea, nisi expressè verbo, vel mente aliud exprimeret, vel intenderet, quod nihilominus periculsum esset, & quasi impossibile. *tom. 3. q. 50. art. 1.*

Ex vi Regulæ quilibet professus ad sex dumtaxat sub peccato mortali obligatur. 1. Ad obedientiam Superioris præcipientis. 2. Ad non habendum proprium. 3. Ad non contrahendum matrimonium. 4. Ad obseruantiām præceptorum Regulæ. 5. Ad non agendum ex contemptu. 6. Ad tendendum ad perfectionem, quæ est finis omnis Religionis, id est, ad numquam contemnendum habitus virtutum. *ibid.*

Omnes Religiosi tenentur sub peccato mortali tendere ad perfectionem; quam *D. Thomæ* conclusionem